

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 287
Hyväksytty: 5.12.2012
Kennelliitto 22.1.2013

AUSTRALIANKARJAKOIRA **(AUSTRALIAN CATTLE DOG)**

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Karjakoira

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat).

Alaryhmä 2 karjakoirat.

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu kehitettiin työskentelemään Australian olosuhteissa karjatalouden varhaisvaiheessa. Tärkeimmät ominaisuudet olivat voimakkuus, puruvoima ja äärimmäinen sisukkuus, jotta koira kykenisi ohjailemaan ja pitämään hallinnassaan kesytöntä karjaa. Ensimmäiset maahan tuodut paimenkoirat eivät kyenneet tähän tehtävään. Australian varhaisimmilla maahanmuuttajilla ei ollut käytettävissään riittävästi työvoimaa, mikä aiheutti ongelmia karja- ja lammaslaumojen hallinnassa. Useimmat maatilat olivat aitaamattomia eikä pensasmaastoa ollut vielä raivattu. Niinpä tilalliset ryhtyivät kehittämään koirarotuja, jotka pystyisivät tehokkaasti työskentelemään karjan ja lampaiden kanssa. Rodun alkuperän selvittämiseksi on tehty runsaasti tutkimustyötä, mutta varhaisimmat kasvattajat eivät juurikaan pitäneet kirjaa tekemisistään ja niinpä nykyisen australiankarjakoiran luomiseen käytetyistä roduista on olemassa hyvinkin eriäviä mielenpitoita. Yleisesti kuitenkin katsotaan, että rotu on syntynyt risteyttämällä blue merle -värisiä sileäkarvaisia collieita ja dingoja, ja tähän kantaan on myöhemmin lisätty dalmatiankoiraa ja kelpiä. Myös muita risteytyksiä kokeiltiin (mm. bullterrieriä), mutta nämä muut yhdistelmät eivät osoittautuneet soveltuviksi karjan kanssa työskentelyyn.

YLEISVAIKUTELMA: Vahva, tiivis, sopusuhtainen työkoira, jolla on kyky ja into suorittaa sille annettu vaativakin tehtävä. Sen massa, voima, tasapaino ja vahva lihaskunto antavat vaikutelman suuresta ketteryudesta, voimasta ja kestävydestä. Pienikin taipumus liialliseen raskauteen tai honteluuteen on vakava virhe.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus mitattuna rintalastan kärjestä istuinluun kärkeen on suurempi kuin säkäkorkeus, suhteessa 10:9.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rodun uskollisuus ja vartiointivaisto tekevät siitä erinomaisen karjalaumojen sekä isäntänsä omaisuuden itsenäisen vartijan. Luonnostaan epäluuloinen vieraita kohtaan, mutta sen täytyy kuitenkin mukautua käsittelyyn, etenkin näyttelykehässä. Kaikki työkoiralle vieraat luonne- tai rakennepiirteet ovat vakavia virheitä. Australiankarjakoira on verraton karjan vartioija ja kuljettaja niin avoimilla kuin rajatuillakin alueilla. Aina valpas, äärimmäisen älykäs, tarkkaavainen, rohkea, luotettava ja sitkeä, mikä tekee siitä erinomaisen työkoiran.

PÄÄ: Voimakas ja suhteessa runkoon.

Kallo: Leveä, korvien välissä hieman kaartuva.

Otsapenger: Vähäinen mutta selvästi erottuva.

Kirsu: Musta.

Kuono: Keskipituinen, syvä, voimakas, leveä ja silmien alta täyteläinen, kapenee vähitellen kirsua kohti. Päälaen ja kuononselän linjat yhdensuuntaiset.

Huulet: Tiiviit ja kuivat.

Leuat / hampaat: Voimakas, syvä ja hyvin kehittynyt alaleuka. Hampaat terveet, voimakkaat ja säännöllisessä rivissä. Leikkaava purenta, alaeuhampaat hieman yläeuhampaiden takana niitä kevyesti koskettaen. Koiran käyttötarkoituksen vuoksi terveet ja vahvat hampaat ovat erittäin tärkeät

Posket: Lihaksikkaat, eivät karkeat eivätkä ulkonevat.

Silmät: Tummanruskeat, soikeat, keskikokoiset, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Ilmentävät valppautta ja älykkyyttä. Varoittava tai epäluuloinen katse vieraan lähestyessä on rodulle luonteenomainen.

Korvat: Keskikokoiset, mieluummin pienet kuin suuret, tyvestä leveät; lihaksikkaat, pystyt ja melko teräväkärkiset; eivät lusikkamaiset eivätkä lepakonkorvat. Etäällä toisistaan ja ulospäin suuntautuneet, herkästi liikkuvat; koiran ollessa valppaana pystyasentoiset. Korvalehdet ovat paksut ja sisäpuolelta hyvin karvaiset.

KAULA: Erittäin vahva ja lihaksikas; keskipituinen, runkoa kohti levenevä. Ei löysää kaulanalusnahkaa.

RUNKO:

Ylälinja: Vaakasuora.

Selkä: Vahva.

Lanneosa: Lyhyt, leveä, vahva ja lihaksikas. Kupeet syvät.

Lantio: Melko pitkä ja viisto.

Rintakehä: Syvä, lihaksikas ja kohtuullisen leveä. Hyvin kaareutuvat kylkiluut, pitkä mutta ei tynnyrimäinen rintakehä.

HÄNTÄ: Melko matalalle kiinnittynyt jatkaen viiston lantion linjaa ja ulottuen suunnilleen kintereeseen. Koiran ollessa rauhallinen riippuu alaspäin hännänpää loivasti kaartuen. Liikkeessä tai koiran ollessa jännittynyt häntä voi kohota, mutta häntä ei saa ylittää hännän tyven kautta piirrettyä pystysuoraa linjaa. Tuuheakarvainen.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajojen luut vahvat ja pyöreät. Eturaajat edestä katsoen suoriat ja yhdensuuntaiset.

Lavat: Voimakkaat, viistot, lihaksikkaat ja olkavarteen nähden hyvin kulmautuneet. Lapaluiden kärjet eivät liian lähekkäin. Lavat eivät kuitenkaan ole niin lihaksikkaat, että raskas etuosa vaikeuttaisi koiran liikkumista ja rajoittaisi työskentelyä. Välikämmenet: Joustavat, sivusta katsoen hieman viistot.

Etukäpälät: Pyöreät. Varpaat lyhyet, vahvat, hyvin kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Kovat ja paksut päkiät, lyhyet ja vahvat kynnet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Leveät, vahvat ja lihaksikkaat. Takaa katsottuna raajat kintereestä käpälään suorat ja yhdensuuntaiset, eivät liian lähekkäin eivätkä liian kaukana toisistaan.

Reidet: Pitkät, vahvat ja hyvin kehittyneet.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Kintereet: Vahvat ja matalat.

Takakäpälät: Pyöreät. Varpaat lyhyet, vahvat, hyvin kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Kovat ja paksut päkiät, lyhyet ja vahvat kynnet.

LIIKKEET: Tasapainoiset, vapaat, joustavat ja väsymättömät. Lapojen ja eturaajojen liike sopusoinnussa takaraajojen voimakkaan työnnön kanssa. Olennaista on koiran kyky nopeisiin ja äkillisiin käännöksiin. Liikkeet ovat kaikin puolin terveet. Ravissa raajoilla on taipumus lähetä toisiaan vauhdin lisääntyessä, mutta koiran seistessä sen raajat asettuvat tukevasti rungon kulmiin.

KARVAPEITE:

Karva: Sileä ja kaksinkertainen. Aluskarva lyhyt ja tiheä. Päälyskarva tiivis, jokinainen karva suora, kova ja rungonmyötäinen siten, että turkki on säänkestävä. Rungon alta reisien takaosaan karvapeite on pitempää ja muodostaa reidessä vähäiset "housut". Päässä, korvien sisäpuolella, raajojen etuosassa ja käpälissä karva on lyhyttä. Kaulassa karva on pitempää ja paksumpaa. Liian pitkä tai lyhyt karvapeite on virheellinen. Turkin pituus rungossa keskimäärin 2,5–4 cm.

Väri:

Sininen: Sininen tai sinikirjava (blue mottled tai blue speckled), joko merkkien kanssa tai ilman merkkejä. Sallittuja ovat mustat, siniset tai tan-merkit päässä, mieluummin symmetrisesti sijoittuneina molemmin puolin päätä. Eturaajoissa tan-väriä raajan puoliväliin ja ylös rintaan, kaulaan ja leukaan. Takaraajojen sisäpinnat, polvien etupuolet, kintereet ja varpaat tan-väriset. Tan-värinen aluskarva rungossa sallittu edellyttäen, että se ei näy sinisen päällyskarvan läpi. Mustat merkit rungossa eivät toivottavia.

Punainen: Kauttaaltaan punakirjava (red speckle), myös aluskarva (ei valkoinen eikä kermanvärinen). Päässä voi olla tummemmanpunaisia merkkejä, mieluiten symmetrisesti sijoittuneina. Punaiset merkit rungossa sallittuja mutta eivät toivottuja.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 46–51 cm
Nartut 43–48 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

VAKAVAT VIRHEET:

- Raskaat, löysät tai pystyt lavat
- Heikot kyynärpäät, välikämmenet tai käpälät
- Puutteellinen polvikulma
- Pihkinttuisuus, länkisäärisyys
- Jäykät liikkeet

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.